

ΑΡΕΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Νο 3

Editorial

...η εκτροπή της εφησυχαστικής ροής των πραγμάτων αναπόκειται στην πάλη των αναρχικών και των αντιεξουσιαστών, στις δυνάμεις και τους σχηματισμούς που αυτοί θα αναπτύξουν μπρός στον εχθρό, καθώς και στις προοπτικές που θα βάλουν μέσα στις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις...σελ. 2

ΚΑΡΑΒΕΛ: ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΜΥΘΟ ΤΗΣ ΑΚΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

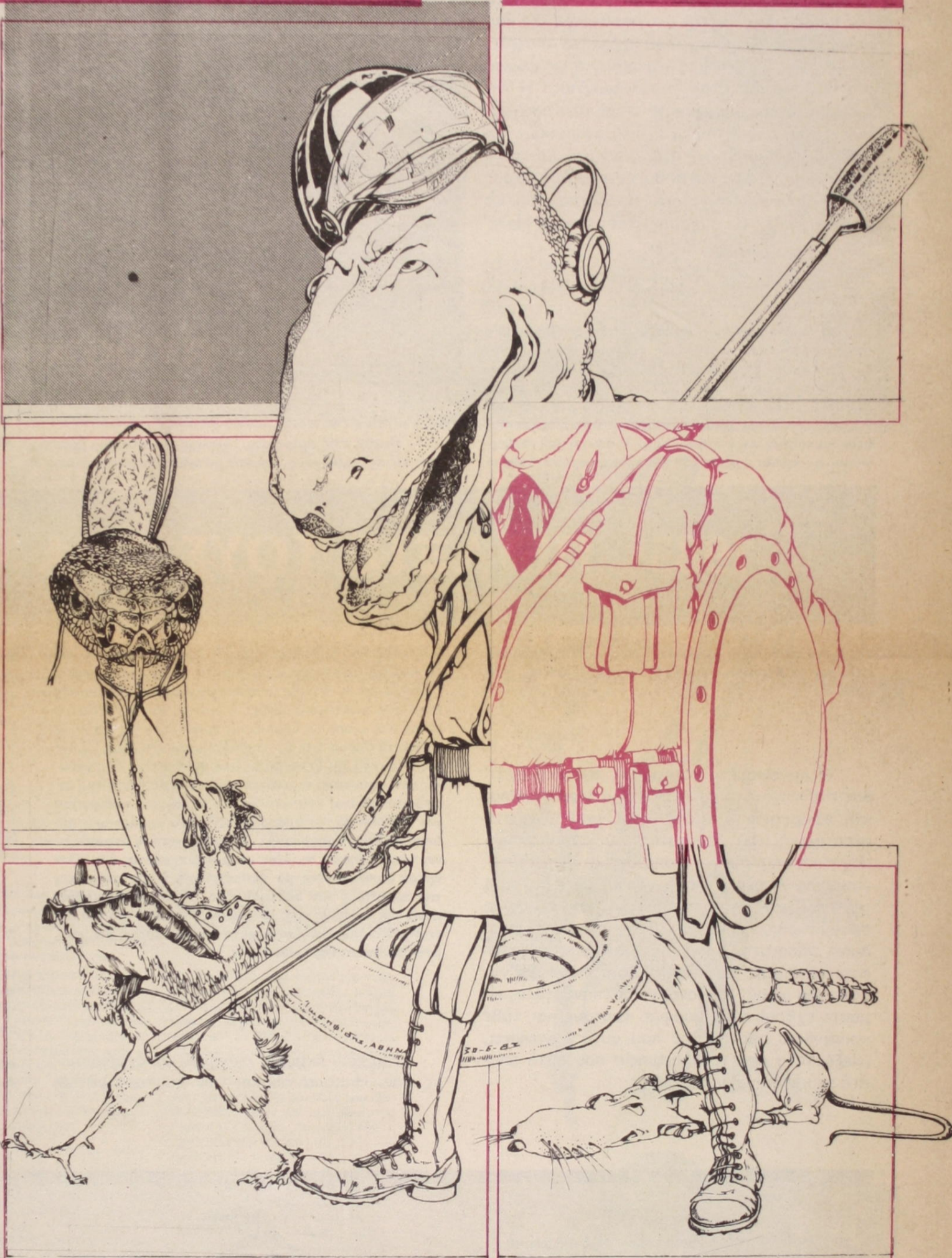
...η Άκρα Αριστερά δεν είναι τίποτα άλλο παρά ότι και η υπόλοιπη Αριστερά όπως κι αν χαρακτηρίζεται: ένας ακόμη μηχανισμός στα χέρια της εξουσίας, με κύριο στόχο τον εγκλωβισμό όλων εκείνων που αντιπαρατίθενται επαναστατικά σ' αυτήν...σελ. 3

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

...για μια αμεσολάβητη δράση, για τον ουσιαστικό έλεγχο των αποφάσεων που ρυθμίζουν τις ζωές μας, για την αυτοδιεύθυνση των παραγωγών, ενάντια στο Κεφάλαιο, το Κράτος και όλους τους θεσμούς τους, για μια κοινωνία θεμελιωμένη σε μια νέα κοινότητα αναγκών και επιθυμιών των ανθρώπων και σε ένα επαναπροσδιορισμό της ελευθερίας. σελ. 007

ΣΧΟΛΙΑ

Τυφλοπόντικας, PANK ή διατάραξη της Κοινής Ησυχίας, Κομμάντος Δ' ή Τηλεκατευθυνόμενες ακρίδες, Παρέμβαση στη γειτονιά, Ενάντια στην πλαστογράφηση και τη συκοφαντία, τα Εναλλακτικά κινήματα στην Ευρώπη, Για τη φύση του Αναρχισμού, Οι φυλλάδες του Κερατά κλπ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ.

ανοιχτός διάλογος πάνω
στο ζήτημα της
προλεταριακής
βίας και αντίστασης

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΣΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

ΓΕΝΑΡΗΣ '85, ΔΡΧ. 40

Κάθε κοινωνική σύγκρουση με οποιοδήποτε κοινωνικό αίτημα κι αν εμφανίζεται μπορεί να εκτραπεί σε πόλεμο ταξικό για την συντριβή του κράτους και των αφεντικών. Η παρέμβαση και η συμμετοχή μας δεν αποτελεί μόνο ανάγκη για την προπαγάνδη του αιτήματός μας για τον αντιεξουσιαστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, για την συνειδητοποίηση απ' το προλεταριάτο της ελευθεριακής - κομμουνιστικής προοπτικής και της αναγκαιότητας της κοινωνικής επανάστασης, αλλά πρέπει να αποτελέσει και την απαραίτητη γόμωση για τις επαναστατικές δυνάμεις του προλεταριάτου. Η εκτροπή της εφησυχαστικής ροής των πραγμάτων εναπόκειται στην πάλη των αναρχικών και των αντιεξουσιαστών, στις δυνάμεις και τους σχηματισμούς που αυτοί θα αναπτύξουν μπρος στον εχθρό, καθώς και στις προοπτικές που θα βάλουν μέσα στις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις.

Η σωστή εκτίμηση των εξελίξεων που διαδραματίζονται μέσα στις εταπιστικές μας κοινωνίες και των διαθέσεων - συμπεριφορών που γεννιούνται μέσα σε καταστάσεις - στιγμιαίας ή διαρκούς - ρήξης από το σύνολο ή από μια μερίδα του προλεταριάτου, καθορίζουν και την στρατηγική των δυνάμεων της αντιεξουσίας στην κοινωνική τους παρέμβαση. Η θεωρητική επεξεργασία, η Άμεση Δράση και η έμπρακτη προπαγάνδα α-

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Πιστοί στις αρχές της Άμεσης Δράσης, όχι μόνο την προπαγανδίζουμε σαν την μοναδική στρατηγική α-

της 4ης θέσης, έδωσε στο κράτος και τα κόμματα την δυνατότητα της συκοφάντησης του μνημάτος που στείλαμε τον Δεκέμβρη. Η σημασία της πάλης μας μειώθηκε - για να μην πούμε πως αντιστράφηκε - στα μάτια μιας μεγάλης με-

1985: ΠΕΤΑΞΕΤΕ ΤΟΥΣ ΕΝΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ

2

ποτελούν σήμερα το μοναδικό Τρίγωνο του Διαβόλου που να σε θέση να συντρίψει το κράτος και τα αφεντικά.

Η οργανωμένη παρέμβαση της Κολλεκτίβας στα γεγονότα του Δεκέμβρη ήταν η έμπρακτη εφαρμογή του σκεπτικού μας πάνω στη στρατηγική του επαναστατικού κινήματος. Η μαχητική απάντησή μας απέναντι στον φασίστα-γουρούνη Λεπέν και η δυναμική αντιμετώπιση των σχεδίων της σοσιαλφασιστικής εξουσίας πραγματοποιήθηκε όχι στη βάση ενός αντιφασισμού, αλλά στην βάση της αντικρατικής - αντικαπιταλιστικής μας πάλης. Το δηλώνουμε για άλλη μια φορά: Σαν αναρχικοί επαναστάτες είμαστε εχθροί κάθε μορφής κράτους και κάθε κοινωνικού συστήματος που αυτό οργανώνει, ανεξάρτητα από το προσώπιο που αυτό αποκτά σε κάποια ιστορική φάση.

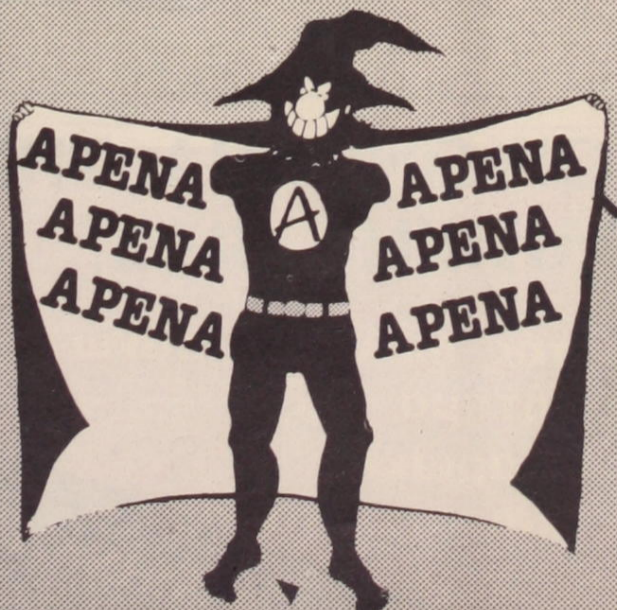
νατροπής που πρέπει να αναλάβει το προλεταριάτο, αλλά και την οργανώνουμε μέσα στις δικές μας γραμμές. Όσο κι αν η θεωρία ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες κοινωνικής ρήξης, ο τρόπος που αυτή θα περάσει στη φάση της έμπρακτης αμφισβήτησης και θα ανοίξει το δρόμο για τις επαναστατικές εξελίξεις, καθορίζει κι αυτή την ίδια σαν θεωρία ανατροπής. Η πρακτική που πρόκειται να ακολουθήσουν οι δυνάμεις της αντιεξουσίας είναι ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα και ένα από τα πιο δύσκολα έργα που καλούμαστε σήμερα να διεκπεραιώσουμε. Κι αυτό, γιατί η ανταπόκριση που θα βρουν οι ιδέες μέσα στο προλεταριάτο είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αποδοχή ή την απόρριψη της πρακτικής που ακολουθούμε. Αυτή είναι ο καθρέφτης της θεωρίας μας, το πρώτο σκαλοπάτι για την συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας της πάλης μας, της αντιεξουσιαστικής προοπτικής.

Και εδώ ακριβώς φάνηκαν και οι αδυναμίες μας. Η παραγνώριση των συμπερασμάτων

ρίδας του λαού. Κι αυτό, όχι γιατί η εξουσία διέθετε όλα εκείνα τα μέσα που είναι ικανά να μας συκοφαντήσουν ανά πάσα στιγμή, αλλά κύρια γιατί η πρακτική μας δεν καλύφθηκε από μια γενικευμένη δημοσιοποίηση της λογικής της. Και εδώ οι δυνάμεις μας έχασαν το παιχνίδι. Η θεωρία της ελευθερίας παρουσιάστηκε - μέσα από μια ελλειπή πρακτική - για άλλη μια φορά σαν την "θεωρία του τρόμου"...

Σύντροφοι/φισσες, προσοχή!! Καμιά πρακτική δεν είναι αποτελεσματική, αν δεν συνοδεύεται και από την δημοσιοποίηση της λογικής της. Καμιά πρακτική μας και κανένα αίτημά μας δεν θα αγκαλιάσει το προλεταριάτο αν η λογική που το καθοδηγεί δεν γίνει και λογική του ίδιου του προλεταριάτου. Η προπαγάνδα μας ενάντια στο Κράτος, τον Φασισμό και το σκουλίκι Λεπέν έπρεπε να ήταν ανάλογης έκτασης με την δυναμική της αναμέτρησης που έδειξε πως αποκτά το κίνημά μας. Αν γίνει ξεκάθαρη σε όλους η λογική και η αναγκαιότη-

Η ΑΡΕΝΑ
Μηνιαία εφημερίδα για την αντιεξουσιαστική Θεωρία και Δράση
ΕΚΔΟΤΗΣ, Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Γεώργιος Χάμπας, Σανθιάκου 63, 155 61
Χολαργός, ΑΘΗΝΑ.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μάνος Σουμπασάκης,
Καρπάνη 6, Κάτω Πατήσια.
ΣΥΝΤΑΞΗ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ, Τηλ. 86.23.506
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ, ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
ΑΡΕΝΑ, Γεώργιος Χάμπας,
Πόστ Ρεστάντ 155 01,
Χολαργός, ΑΘΗΝΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για 12 τεύχη, 500δρχ.,
Επίσχεσης 1000 δρχ.
ΑΡΕΝΑ
George Chambas, Poste Restante 155 01
Cholargos, Athens, GREECE.

Η ΑΡΕΝΑ εκδίδεται σε 7.000 αντίτυπα και διανέμεται σ' όλη την Ελλάδα. Είναι έκδοση της Αντιεξουσιαστικής Κολλεκτίβας ΑΡΕΝΑ, που με την προσπάθειά της αυτή θέλει να συμβάλει τόσο στην αντιεξουσιαστική πληροφόρηση, όσο και στην ενεργοποίηση κάθε επαναστατικής, αντικρατικής ιδέας και πρακτικής. Η εφημερίδα είναι ανοιχτή σε κάθε ελευθεριακή ιδέα και θα δημοσιεύει κάθε κείμενο που θα κινείται μέσα στον χώρο της αντιεξουσίας.

τα της πάλης μας σήμερα, τότε είναι σίγουρο πως θα γίνουν ξεκάθαρες στα μάτια του κόσμου, τόσο οι ιδέες όσο και η κοινωνία που οραματιζόμαστε. Μόνον τότε η δυναμική των ιδεών μας θα βρει την ανταπόκριση που απαιτεί και οι εξουσιαζόμενες δυνάμεις της κοινωνίας θα οδηγηθούν στο σημείο της αναγνώρισης του κοινωνικού προβλήματος: της κατάλυσης του κράτους και όλων των μηχανισμών που το στηρίζουν.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ
-7-

Η επαναστατική δύναμη του κινήματός μας θα αποκτήσει την ολότητά της στη βάση κύρια δυο αρχών: της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ και της ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΛΥΣΑΣ. Δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός πως οι αντιφάσεις της κοινωνίας απεικονίζονται μέσα στις γραμμές του προλεταριάτου και ότι οι αντιφάσεις του ίδιου του προλεταριάτου εμφανίζονται και μέσα στις οργανώσεις του. Το γεγονός όμως αυτό πρέπει να πολεμηθεί με την εσωτερική συνοχή του κινήματος και την δυναμική κριτική των αντιφάσεών του.

-8-

Η συνοχή και η διαρκής κριτική είναι δυο έννοιες που συνθέτουν την σαφήνεια και την δυναμικότητα κάθε ανατρεπτικού σχήματος. Η μέχρι τώρα ανικανότητα για μια μετωπική και διαρκή αντιμετώπιση του κράτους απ' τη μια, και προώθηση των ιδεών και της πάλης μας απ' την άλλη, πρέπει να αναζητηθεί κύρια στα δικά μας λάθη. Καμιά εξουσία δεν είναι ικανή να συντρέψει ένα κίνημα ζωής αν το κίνημα αυτό εμπεριέχει

ΚΑΡΑΒΕΛ: ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΜΥΘΟ ΤΗΣ ΑΚΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Σκοπός αυτού του άρθρου δεν είναι να αναζητήσει και να παρουσιάσει τις αιτίες που στην Ελλάδα η λεγόμενη Άκρα Αριστερά (ΑΑ) περνά την κρίση που λίγο - πολύ αντιλαμβάνομαστε όλοι μας. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε ένα δοκίμιο πολλών σελίδων, αφού θα έπρεπε να εξετάσει αναλυτικά και την γενικότερη εξέλιξη της ελληνικής καπιταλιστικής κοινωνίας μετά το 1974. Όμως δεν υπάρχει ούτε ο χώρος ούτε η διάθεση. Αυτό το ζήτημα θα πρέπει μάλλον να απασχολήσει εκείνους που θέλουν να περιλαμβάνονται σ' αυτό το χώρο και όχι εμάς που σαφώς διαχωρίζουμε την θέση μας, απ' όλη αυτή την ιστορία.

Αν ασχολούμαστε όμως με την ΑΑ αυτό οφείλεται στα γεγονότα του Δεκεμβρίου 1984, όπου τα θλιβερά απομεινάρια αυτού του χώρου έδειξαν για μια ακόμα φορά το πραγματικό τους πρόσωπο, που σ' αυτό βέβαια αντικατοπτρίζονται και οι λόγοι που έκαναν αναπόφευκτη την περιθωριοποίησή τους στην πολιτική σκηνή, ειδικά μετά το '81:

Η ΑΑ δεν είναι τίποτα άλλο παρά ότι και η υπόλοιπη Αριστερά όπως και αν χαρακτηρίζεται (μέση, ανανεωτική, δογματική κλπ): ένας ακόμη μηχανισμός στα χέρια της Εξουσίας, με κύριο στόχο τον εγκλωβισμό όλων εκείνων που αντιπαρατίθενται επαναστατικά σ' αυτήν, και τους οποίους βέβαια τα υπόλοιπα κόμματα της Αριστεράς δεν μπορούν να ενσωματώσουν. Σήμερα, που η ελληνική κοινωνία γνωρίζει μια νέα φάση κοινωνικής όξυνσης, η ΑΑ καλείται να συμπληρώσει τα κενά (μικρά προς το παρόν, αλλά το μέλλον αβέβαιον) που αφήνουν τα δυο ΚΚ και το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε αυτό δεν έκανε η ΑΑ και μετά το 1974 που οι μαοϊκές οργανώσεις, αν και με αξιοσημείωτη δύναμη, το μόνο που έκαναν τελικά ήταν να απορροφηθούν από την κυρίαρχη ιδεολογία (της ιδιωτικοποίησης και της υποστήριξης αστικών σχημάτων διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας τύπου ΠΑΣΟΚ); Για να μπορέσουμε λοιπόν να δειξουμε

τις καταλήψεις των πανεπιστημίων του Δεκεμβρίου του '79, αλλά και από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του '80. Τότε, που παρότι είχε φανεί η δυνατότητα ανάπτυξης ενός νέου κινήματος με ορισμένα καινούργια χαρακτηριστικά (αυτονομία, κριτική επανέξταση του μαρξισμού και ρήξη με την παραδοσιακή αριστερή θεωρία και πράξη, επαναστατικός αντικρατικός προσανατολισμός κλπ), τελικά τίποτα ουσιαστικό δεν έγινε προς αυτή την κατεύθυνση.

Στα τρία πρώτα χρόνια αριστερής κυβέρνησης, η συρρίκνωση συνεχίστηκε εντυπωσιακά με αποτέλεσμα να μην υπάρχει σε μαζικό τουλάχιστον επίπεδο οργανωμένη δύναμη της ΑΑ, με την δύναμη που είχαν ανάλογα σχήματα τα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια. Μερικοί επώνυμοι αγωνιστές διατήρησαν τα περιόδικά τους (ή άνοιξαν καινούργια) σε μια απέλπιδα προσπάθεια επαφής με την νέα πραγματικότητα. Ορισμένες κινήσεις στα Πανεπιστήμια, στον εργατικό χώρο, στο στρατό, σε κάποιες γειτονιές υπήρξαν και υπάρχουν αλλά χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα:

Έτσι το 1984 και εν όψει ευρωεκλογών, αυτά τα υπολείματα της ΑΑ αποφασίζουν να ξαναμπούν στο ενεργό πολιτικό παιχνίδι σε μια προσπάθεια απεγκλωβισμού από την χρόνια μιζέρια τους (μιας και το εκλογικό σύστημα είναι ευνοϊκό για την πιθανή κατάκτηση κάποιας έδρας στο Ευρωκοινοβούλιο). Ας δούμε όμως καταρχήν πως είδαν οι ίδιοι τους λόγους για αυτή την κοινή εκλογική κάθοδο (1), όπως και λίγο αργότερα και τους λόγους αποτυχίας να την πραγματοποιήσουν τελικά:

Γιώργος Καραμπελιάς, Ρήξη: "Έχει οδηγηθεί σε κρίση η παλιά λογική της άκρας αριστεράς και έχουν δημιουργηθεί κάποιες κοινότητες, ακόμα και στον τρόπο ζωής. Το ξεπέραςμα της κρίσης αυτού του χώρου δεν γίνεται μόνο μέσα από τις επιμέρους παρεμβάσεις σε κοινωνικούς χώρους αλλά και από κάποιες γενικότε-

ΣΤΗ ΜΑΠΑ!

τη ζωή και την έχει πραγματώσει στο εσωτερικό του.

-9-

Καλούμε όλες τις ομάδες των συντρόφων μας να τοποθετηθούν πάνω στις προτάσεις της Κολλεκτίβας μας, να δώσουν τη δικιά τους προοπτική και το χέρι της αλληλεγγύης για την συνέχιση του πολέμου που κύρηξαν οι σύντροφοί μας εδώ και έναν αιώνα. Για την συνέχιση του ταξικού πολέμου που επωμίζομαστε εμείς εδώ και τώρα να τον μετατρέψουμε σε νικηφόρο!!!

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ!

ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΑ ΑΡΕΝΑ

3

αυτό τον ρόλο, δεν θα περιοριστούμε μόνο στα γεγονότα του Καραβελ και σε ότι επακολούθησε. Θα ξεκινήσουμε από τις Ευρωεκλογές του '84 όπου η "άλλη αριστερά" ξεκινά να παίξει ένα αντιπολιτευτικό ρόλο σε σχέση με την κυρίαρχη ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ και των δυο ΚΚ, μετά την χειμάρια νάρκη που έπεσε το 1981 και πέρα, με την ανάληψη της κυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ. Συνδεδεμένη δε όλη εκείνη η συζήτηση με την πρακτική της ΑΑ στα γεγονότα του Δεκεμβρίου, θα φανεί πιστεύουμε ξεκάθαρα γιατί ο τίτλος του άρθρου μπορεί να αποτελεί και το τελικό συμπέρασμα όλης αυτής της αναζήτησης.

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΑ ΠΡΙΝ ΤΟ ΚΑΡΑΒΕΛ:

Η νίκη του ΠΑΣΟΚ σαν μαζικότερου φορέα της Αριστεράς στις εκλογές του '81, υπήρξε ο νεκροθάφτης όλων των κινήσεων που τουλάχιστον επί Δεξιάς έβρισκαν κάποιο έδαφος αντιπολιτευτικής πολιτικής. Το ΠΑΣΟΚ κατάφερε να παρουσιάσει στο μαζικότερο επίπεδο όλη εκείνη την ιδεολογία που ουσιαστικά είχαν και τα δυο ΚΚ αλλά και οι ομάδες της εξωκοινοβουλευτικής ΑΑ. Έτσι η εκλογική του νίκη ήταν κάτι το αναμενόμενο, αφού πραγματοποιήθηκε απ' ολόκληρο το αριστερό φάσμα (ΚΚ εσωτερικού, μαοϊκούς, ανένταχτους της Αριστεράς, κλπ).

Η ΑΑ δεν μπόρεσε να αντιπαραθέσει τίποτα ουσιαστικά διαφορετικό, και επιβεβαίωσε και τυπικά αυτή την αδυναμία της, απέναντι στην ιδεολογία και πρακτική της παραδοσιακής Αριστεράς, που είχε φανεί αμέσως μετά

αυτό τον ρόλο, δεν θα περιοριστούμε μόνο στα γεγονότα του Καραβελ και σε ότι επακολούθησε. Θα ξεκινήσουμε από τις Ευρωεκλογές του '84 όπου η "άλλη αριστερά" ξεκινά να παίξει ένα αντιπολιτευτικό ρόλο σε σχέση με την κυρίαρχη ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ και των δυο ΚΚ, μετά την χειμάρια νάρκη που έπεσε το 1981 και πέρα, με την ανάληψη της κυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ. Συνδεδεμένη δε όλη εκείνη η συζήτηση με την πρακτική της ΑΑ στα γεγονότα του Δεκεμβρίου, θα φανεί πιστεύουμε ξεκάθαρα γιατί ο τίτλος του άρθρου μπορεί να αποτελεί και το τελικό συμπέρασμα όλης αυτής της αναζήτησης.

Νίκος Γιαννόπουλος, Ομάδα Ζωγράφου: "Με την κάθοδο στις ευρωεκλογές θελήσαμε να καταγραφούν κάποιες πολιτικές κατακτήσεις του χώρου μας. Παρότι είναι συρρικνωμένος ο χώρος αυτός, πολιτικά είναι πιο προχωρημένος. Είναι πιο αναπτυγμένο το αντικαπιταλιστικό, ταξικό του κριτήριο". Κώστας Διάκος, ΚΚΕ μ-λ: "Ένας άλλος λόγος που θα έπρεπε να επιδιωχθεί η παρέμβαση στις εκλογές είναι ότι σ' όλη την Ελλάδα διάσπαρτα υπάρχει ένας κόσμος που δρα μεμονωμένα και δεν έχει την δυνατότητα να παρέμβει στην κεντρική πολιτική σκηνή".

Τι μπορούμε να πούμε ότι διαγράφεται φανερά από τέτοιες δηλώσεις και κινήσεις; Καθώς η ΑΑ μένει στο περιθώριο των κοινωνικών εξελίξεων από το '81 και μετά, λόγω της αδυναμίας της να προσαρμωθεί στην καινούργια καπιταλιστική πραγματικότητα, ο μόνος δρόμος που της απομένει για να δείξει ότι υπάρχει και αυτή είναι η κεντρική πολιτική σκηνή της κοινοβουλευτικής απάτης.

Αδυνατώντας να διδαχθεί από την ίδια της την ιστορία, αλλά και από τις εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, αδυνατώντας να κατανοήσει

Η μουσική σ' αυτό τον τόπο δεν στάθηκε ποτέ έξω απ' τις λούμπες που το σύστημα την είχε εντάξει σε κάποιο συγκεκριμένο ρόλο συνυφασμένο στα χρονικά πλαίσια και στην αναγκαιότητα των περιστάσεων.

Πέρα από κάθε αμφισβήτηση το ελληνικό πάνκ κύλησε πάνω στην κόλλα της καθημερινότητας και στη μουσική καλουπιαστή πραγματικότητα σαν καταλύτης και κατάφερε να χτυπήσει τη γροθιά του πολλές φορές μέσα από ζωντανές συναυλίες αλλά και εγγραφές.

Μια νέα σχεδόν εγγραφή εμφανίστηκε πριν 2 μήνες από την ανεξάρτητη ENIGMA RECORDS με ελληνικά πάνκ συγκροτήματα. Τα συγκροτήματα είναι: οι ΑΔΙΕΞΟΔΟ, οι EX-HUMANS, η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ, οι ΓΚΡΟΒΕΡ από τη Θεσσαλονίκη, οι PANX ROMANA και οι STRESS.

Ο ήχος που βγαίνει ζωντανός και πρωτόγονος μέσα απ' τη μουσική κάθε μπάντας συνδυάζεται με έναν δυναμικό, ανατρεπτικό στίχο και την ανάγκη για μια λύση που σταματά στο καθημερινό αδιέξοδο και αρχίζει στην καθημερινή επανάσταση.

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ

STRESS: "είμαι το άγχος σου ο εφιάλτης σου του πόνου, της αγάπης σου ο κίνδυνος στο περιβάλλον σου"

εγώ είμαι ο μηχανισμός της ρουτίνας ο ρυθμός είμαι το πρωταρχικό θα σου γερεμίσω το εγώ"

ΓΚΡΟΒΕΡ: "σ' αυτή την πόλη γεννηθήκαμε όλοι μπαίρασι σ' αυτή την πόλη είμαστε όλοι καιβραζοί"

σ' αυτή την πόλη είμαστε όλοι καιβραζοί δεξ στο στρατόνα καιμά ελπίδα δε του δίνει το Ευρίκι μεξ στο στρατόνα που το χαί σου φέρνει ζάλη"

ΑΔΙΕΞΟΔΟ: "σ' αυτό το περιβάριο μας έχουν μεντρομένους για ναίμαστε ακίνδوني για τα συμπεριροντά τους αυτή η απομόνωση κάθε μέρα μας σκοτώνει αυτή η απομόνωση είναι η τιμωρία του κράτους"

EX-HUMANS: "πεθαίνεις κι αγωνίζεσαι - για άδεια ιδανικά πείταξ απ' το κλουβί σου - και έρχο τα όκα αυτά σταμάτα κι άλλαξε ζωή - πριν απ' το χρόνο ναρκαωθείς σήκο πάλαψε και συ - κατάντρεψε τον κρατασιό, μπορείς"

PANX ROMANA: "στο σχολείο σου δίνουν οκατά στο στρατό σου αλλάζουν τα μυαλά σε κάνουν πολιτή με το δικό τους τρόπο σε κάνουν ρομπότ με το δικό τους νόμο..."

ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ: "δικαιώματα που ξέρατε τώρα δεν υπάρχουν υπάρχει μια σκατοζωή και μια τυφλή υπακοή με την εκμετάλλευση και τον ηλίθιο φόβο οι μαλάκες οι αρχηγοί σου γαμίανε την ψυχή δεν είν' δημοκρατία, δεν είν' ελευθερία είναι μόνο μια μπισταρδοκρατία"

SCHITZO

Τα πρώτα πάνκ συγκροτήματα στην Ελλάδα άρχιζαν να εμφανίζονται στις αρχές του '80. Είναι λοιπόν αξιοσημείωτο, πως η πρώτη συντονισμένη προσπάθεια του ελληνικού πάνκ γίνεται στο τέλος του '84. Κι είναι πραγματικότητα πως το μουσικό πάνκ κίνημα δύσκολα θα μπορούσε να γίνει μόδα, αφού στην Ελλάδα εκφράζει αντιεξουσιαστικές και αντικρατικές τάσεις και προτάσεις, και μια προσπάθεια ανατροπής του κοινωνικού κατεστημένου. Η Διατάραξη Κοινής Ησυχίας βγάζει στον αέρα την σχέση και την αντίθεση των πάνκ στην Ελλάδα, με την καθημερινή ζωή, την εξουσία, το κράτος, το στρατό, την οικογένεια, το σχολείο. Ο κόσμος τελευταία έχει αρχίσει να ανταποκρίνεται στο βασικό αίτημα των πάνκ συγκροτημάτων, την ακρόαση, ενώ τα ίδια τα συγκροτήματα συνεχώς τρέχουν σε κάθε συναυλία που γίνεται για να καταφέρουν να κάνουν γνωστά τα μυνήματά τους. Έτσι τα βρίσκουμε σε συναυλίες με χαρακτήρα πολιτικής αμφισβήτησης, όπως σ' αυτές ενάντια στην κρατική καταστολή και την υπόθεση των στρατιωτών. Αν σκεφτούμε πως για να φτιάξεις συγκρότημα σήμερα και να επιβιώσεις στο χώρο χωρίς να χαθείς, ταγμένος στην επιθυμία να πολεμήσεις το κατεστημένο μέσα απ' τη μουσική και το στίχο, χρειάζονται χρήματα για τα όργανα και κουράγιο και θέληση για τους στόχους, τότε μπορούμε να καταλάβουμε πόσο δύσκολος είναι ο ρόλος αυτών των συγκροτημάτων που εκτός από κάποιον δίσκο, στηρίζουν τη συνέχειά τους, στις ζωντανές εμφανίσεις τους (με πολύ μικρές απολαβές) σε νυχτερινά πάμπς της πόλης.

Στους απόκληρους της ελληνικής κοινωνίας: συνεχίστε τούτο τον πόλεμο μέχρι το τέλος του ενάντια στην ανοχή της καθημερινότητας και κόντρα στο ελληνικό μουσικό κατεστημένο.

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ενάντια στα αφεντικά και το κράτος!

Άμεση δράση σημαίνει το να μην είσαι ποτέ υποχρεωμένος να πεις ότι λυπάσαι για κάτι.

Θα μπορούσε να ήταν μια ομάδα γειτόνων που μπλοκάρουν μια επικίνδυνη διασταύρωση ή ολόκληρο το προσωπικό ενός εργοστασίου σε άγρια απεργία για επικίνδυνες συνθήκες δουλειάς. Θα μπορούσε να είναι κάποιοι άνθρωποι που ξεκινάνε μια κο-οπερατίβη για την στέγαση ή την τροφή με σκοπό να αντισταθούν στο ψηλό κόστος ζωής, ή μια ομάδα αλληλοβοήθειας για την ανταλλαγή πληροφοριών.

Οποιοσδήποτε μορφές και αν παίρνει, άμεση δράση σημαίνει ότι κάποιοι άνθρωποι παίρνουν τον έλεγχο

αίσθηση της ατομικής και συλλογικής τους δύναμης. Αισθήματα αλληλεγγύης και κοινότητας δημιουργούνται ανάμεσα σε ανθρώπους που δουλεύουν μαζί να λύσουν τα αμοιβαία τους προβλήματα. Συχνά οι καμπάνιες της άμεσης δράσης οδηγούν στο σχηματισμό άμεσα δημοκρατικών και συμμετοχικών οργανώσεων, όπως ομάδες συγγένειας, κο-οπερατίβες και αποκεντρωμένες ομοσπονδίες.

Αυτές οι θεσμικές εκφράσεις της άμεσης δράσης μπορούν να χρησιμεύσουν σαν μοντέλο και βάση για μία μελλοντική κοινωνία, μία κοινωνία χωρίς αφεντικά και ειδικούς, όπου οι άνθρωποι θα απολαμβάνουν αλη-

γούνται από τους εξουσιαστικούς θεσμούς. Η άμεση δράση μπορεί να είναι νόμιμη ή και παράνομη, βίαιη και μη βίαιη, ανάλογα με τις περιστάσεις και τους ανθρώπους που περιεμπλέκονται. Πορείες διαμαρτυρίας είναι συνήθως μορφές πολιτικής δράσης αλλά όταν κηρύσσονται παράνομες από τις αρχές, μπορούν να μετατραπούν σε άμεση δράση, ένα μέσο με το οποίο οι άνθρωποι ανακαταλαμβάνουν τον δημόσιο χώρο αφηφώντας την εξουσία.

Η πολιτική ανυπακοή μπορεί να είναι μια μορφή άμεσης δράσης, σαν τις περιφνημες καταλήψεις εργοστασίων και τις "πορείες ελευθερίας" στο ρατσιστικό

Όταν αποφασίζεται η εισαγωγή μιας έννοιας σε μια κοινωνία και σε μια δοσμένη πολιτική σκηνή, πρέπει να γίνεται σαφές το τι χτυπιέται και τι προωθείται. Στην Ελλάδα σήμερα έχουμε σαν δεδομένα: την τεράστια βαρύτητα του Κράτους και των μηχανισμών του σε όλες τις όψεις της κοινωνικής δραστηριότητας και τον ασφυκτικό έλεγχο κάθε δραστηριότητας κοινωνικής. Από την άλλη μεριά έχουμε δεδομένο τον Κρατισμό της πολιτικής σκηνής (όλα τα κόμματα και τα υπό αυτά συνδικάτα, κάνουν εκκλήσεις μέσα από τις κινητοποιήσεις τους είτε για αλλαγή νόμων είτε για κατάργηση άλλων, είτε για μεγαλύτερες παροχές. Όλα τα κόμματα παλεύουν για να μην μένουν έξω από την πολιτική σκηνή πολύ λίγα πράγματα άλλαξαν στην ουσία. Η πολιτική είναι σε μικρότερο βαθμό πελατιακή τώρα λόγω της επιτυχίας του ΠΑΣΟΚ να καταστρέψει τα παραδοσιακά πελατιακά δίκτυα, το πόσο μόνιμη είναι αυτή η "αλλαγή" απομένει να το δούμε. Πολύ πιο ανησυχητικός όμως, είναι ο κρατισμός και η μεγάλη φτώχεια της λεγόμενης "κοινωνίας των πολιτών" δηλαδή, ο κρατισμός και η φτώχεια της κοινωνικής ζωής του σύγχρονου Έλληνα: όλα τα προβλήματα ακόμα και τα πιο μικρά συνοδεύονται από κατάρες για την κρατική ανεπάρκεια και ευχές για μια κρατική επέμβαση. Το κράτος καλείται να μεσολαβήσει παντού. Αυτή είναι και η πεμπουσία της σύγχρονης εξουσίας, η μεσολαβηση που πάντα αυξάνει την γνώση της καταστολής. Μέσα σε αυτόν τον κοινωνικό περίγυρο και αντλώντας από τις εμπειρίες του κοινωνικού κινήματος Διεθνώς, καθώς και από την δική μας ζωή ρίχνουμε στην μάχη την έννοια και την πρακτική της Άμεσης Δράσης πρώτα απ' όλα ενάντια στις κρατιστικές αντιλήψεις της κοινωνίας προτείνοντας την δική μας αυτενέργεια και δράση για την λύση πολλών προβλημάτων, ενάντια στα κόμματα και τους εργατοπατέρες (δεξιούς και αριστερούς) για μια αμεσολάβητη δράση, για τον ουσιαστικό έλεγχο των αποφάσεων που ρυθμίζουν τις ζωές μας, για την αυτοδιεύθυνση των παραγωγών, ενάντια στο Κεφάλαιο, το Κράτος και όλους τους θεσμούς τους, για μια κοινωνία θεμελιωμένη σε μια νέα κοινότητα αναγκών και επιθυμιών των ανθρώπων και σε ένα επαναπροσδιορισμό της ελευθερίας

κάποιος όψης της ζωής τους στα χέρια τους, είτε στο ατομικό, είτε στο ομαδικό, είτε στο μαζικό επίπεδο, αντιστεκόμενοι στις εντολές των αρχών και υπερφαναλαγίζοντας τα καθιερωμένα κανάλια εξουσίας. Αντί να επαφίονται στα αφεντικά, στους γραφειοκράτες, στους μπάτσους και τους πολιτικούς, οι άνθρωποι βασίζονται στους εαυτούς τους και στην συλλογική τους ισχύ, καθώς αντιλαμβάνονται ότι όλοι αυτοί οι μεγάλοι "επιλυτές προβλημάτων" στην ουσία είναι μέρος του προβλήματος.

Η Άμεση Δράση είναι διαφορετική από την "πολιτική" δράση, η οποία σημαίνει την επιρροή ή την απόκτηση εξουσίας μέσα από έμμεσους δρόμους και όχι μέσα από την ενδυνάμωση των ανθρώπων. Οι "πολιτικές" τακτικές περιλαμβάνουν τις ομάδες πίεσης στο κοινοβούλιο, ψηφοφορίες και διαδηλώσεις. Μερικές φορές, η πολιτική δράση είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο για την επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων, ιδιαίτερα όταν οι αντιτιθέμενες δυνάμεις είναι τόσο δυνατές που μια άμεση αντιπαράθεση θα ήταν αυτοκτονία. Αλλά σε περιπτώσεις όπου η άμεση δράση είναι κατάλληλη, οι συνέπειες και οι προουποθέσεις της χρήσης της είναι φοβερά πιο σημαντικές.

Το να επιλέγεις την άμεση δράση σημαίνει να ασκείς το δικαίωμα σου και την ικανότητα να παίρνεις τις σημαντικές αποφάσεις που επηρεάζουν την ζωή σου. Είναι το να βάζεις τους δικούς σου στόχους και προτεραιότητες - χωρίς να ζητάς άδεια, και χωρίς να ζητάς συγνώμη - και μετά να τα επιτυγχάνεις μέσα από τις ίδιες σου τις πράξεις, ανεξάρτητα από ή ακόμα και αφηφώντας την εξουσία. Η Άμεση Δράση δεν είναι απλά μια τακτική. Είναι το ίδιο το μέσο δημιουργίας και στήριξης μίας ελεύθερης κοινωνίας. Ο μόνος τρόπος να μάθεις να είσαι ελεύθερος είναι το να δρας ελεύθερα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

Η άμεση δράση έρχεται να λειτουργήσει σε δύο κυρίως τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και όλες οι συγκεκριμένες τακτικές που χρησιμοποιούνται είναι ιδιαίτερες για τον κάθε τομέα.

1) Στην αντιμετώπιση μίας εχθρικής εξουσίας (πολιτική αρένα) - οι τακτικές περιλαμβάνουν μπλοκαρίσματα, αποκλεισμούς, μπουκοτάρισμα, σαμποτάζ, απεργίες, παράνομες πορείες και καταλήψεις.

2) Στην επανοικοδόμηση της ζωής μας (Κοινωνική αρένα) - ομάδες αλληλοβοήθειας και αυτοβοήθειας, κο-οπερατίβες, εναλλακτικοί θεσμοί, ιδιαίτερες κουλτούρες και τρόποι ζωής, ριζοσπαστική θεραπεία.

Η Άμεση Δράση δίνει στους ανθρώπους την

θινό έλεγχο πάνω σε κάθε όψη της ζωής τους, διαχειριζόμενοι την κοινωνική ζωή συνεργατικά χωρίς κυριαρχία ή ιεραρχικές δομές εξουσίας. Η ουσία της Άμεσης Δράσης είναι ότι είναι "αμεσολάβητη", πράγμα που σημαίνει ότι κανένας θεσμός, επαγγελματικός ή εξουσιαστικός δεν παράγει την δράση (μεσολαβεί) για σένα. Αλλά τότε, τι διακρίνει την Άμεση Δράση από άλλες μορφές αμεσολάβητης δραστηριότητας, όπως, πολιτική ανυπακοή, ένοπλη πάλη, φιλελεύθερες και ριζοσπαστικές σφηνες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ή ακόμα και φασιστικές, τραμπούκικες τακτικές; Η αλήθεια είναι, ότι δεν υπάρχει καθαρή γραμμή που να τα χωρίζει. Για τους σκοπούς αυτής της έκδοσης, άμεση δράση σημαίνει δραστηριότητες στις οποίες εμπλέκονται συνηθισμένοι άνθρωποι που αποπειρώνται να λύσουν συγκεκριμένα προβλήματα που δημιουρ-

Direct Action

Η ΑΠΕΝΑ

Λάβαμε απ' την Αγγλία το βιβλίο του Stewart Christie, Stefano Delle Chiaie: Το πορτραίτο ενός μαύρου τρομοκράτη...

τική και η φασιστική διείσδυση στον κοινωνικό περίγυρο του αναρχισμού έχει αναμφίβολα συμβεί ως τώρα...

Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε κάτι τέτοιο, και αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν οργανωθούμε σε γερές και συνεκτικές ομάδες.

Όποιος αμφιβάλλει για την ειλικρίνεια των φασιστών καλά θα κάνει να διαβάσει αυτό το βιβλίο και να σκεφτεί πολύ τι εννοεί.

ελληνικού νεοφασιστικού "κινήματος της 4ης Αυγούστου", ιδιαίτερος γραμματέας του συνταγματάρχη Λαδά και καθηγητής της κοινωνιολογίας στην στρατιωτική ακαδημία και στην σχολή εκπαίδευσης της αστυνομίας...

Εκείνοι που ενδιαφέρονται για να διατηρείται η εικόνα μιας δημοκρατικής κοινοβουλευτικής κυβέρνησης σαν μηχανισμό σπονιοής κοινωνικής δικαιοσύνης...

STUART CHRISTIE

STEFANO DELLE CHIAIE PORTRAIT OF A BLACK TERRORIST

BLACK PAPERS No.1

Stefano Delle Chiaie: το πορτραίτο ενός μαύρου τρομοκράτη

Σ' αυτό, το πρώτο (απ' τα πολλά ελπίζω) βιβλίο της σειράς Black Papers που εκδόθηκε από την Anarchy Refract (αναρχική διάθλαση), ο Stewart Christie έχει στοιχειοθετήσει επιτηδευμένα την ιστορία του ιταλού ναζί Stefano Delle Chiaie και ταυτόχρονα, γενικότερα την ιστορία του μεταπολεμικού ναζισμού...

πάρχει καμιά αμφιβολία για τις οργανώσεις και τις μεθόδους τους. Στην Black Flag μας πλησίασαν από το Εθνικό Μέτωπο, αλλά τους αποκρούσαμε αποφασιστικά.

Διαβάστε αυτό το βιβλίο, είναι καλογραμμένο, ολοκληρωμένο με παραρτήματα και χρονολογίες. Διασχτείτε από τα συμπεράσματά του, είναι σημαντικά.

κατά πόσο οι μάζες θα τους ακολουθήσουν, εξαρτάται από την λαϊκή τους απήχηση. Αν μπορούν να εγκολλιωθούν κάθε ριζοσπαστική επιτυχία, τόσο το καλύτερο!!

Ο Πλεύρης κατείχε θέση κλειδί στην "παγκόσμια υπηρεσία", υπηρεσία Τύπου προσωπείο της ΚΥΠ, διευθυνόμενη από έναν Γάλλο δημοσιογράφο, πράκτορα των ευρωπαϊκών ναζιστικών ομάδων...

Οι επόμενοι μήνες ήταν γεμάτοι δουλειές για τον Ranti. Μαζί με τον Stefano Delle Chiaie, οργάνωσαν μια σειρά ημεπίσμων ταξιδιών στην Ελλάδα, ομάδων επίλεκτων Ελλήνων φοιτητών που σπούδαζαν στην Ιταλία...

Το αποτέλεσμα αυτών των ταξιδιών στους συμμετάσχοντες μπορεί να θεωρηθεί σαν η αρχή του θαύματος. Κρυπτο-ναζί της Ιταλίας γύρισαν από την Ελλάδα των συνταγματάρχων, "πεπεισμένοι" σοσιαλιστές, κομμουνιστές, μαοϊκοί και αναρχικοί.

"Άλλοι ναζί σαν τον Giovanni Ventura, και τον Franco Freda των οποίων τα ονόματα θα τα ξαναβρούμε παρακάτω, ως ενεχόμενα ουσιαστικά στην σφαγή της Piazza Fontana...

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ DELLE CHIAIE ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Απόσπασμα από το βιβλίο σελ.39-43:

Στις 21 Απριλίου 1967 οι δυνάμεις της αντίδρασης στην Ελλάδα ισχυροποίησαν ουσιαστικά την θέση τους, με το εμπνευσμένο από την CIA στρατιωτικό πραξικόπημα.

Μετά από μια περίοδο πολιτικής αστάθειας και πράξεων τρομοκρατίας που καθορίζονταν από την "Στρατηγική της Έντασης" τριακόσια εκλεκτά μέλη μιας ελίτ εκπαιδευμένης στις ΕΠΑ και ελεγχόμενης από το ΝΑΤΟ...

Ανάμεσα στους πρώτους επίσημους καλεσμένους της ελληνικής χούντας ήταν ο Pino Ranti, ιδρυτής της Ordine Nuovo, ένας από τους οργανωτές της συνάντησης του Parco dei Prihcipe, πράκτορας των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών...

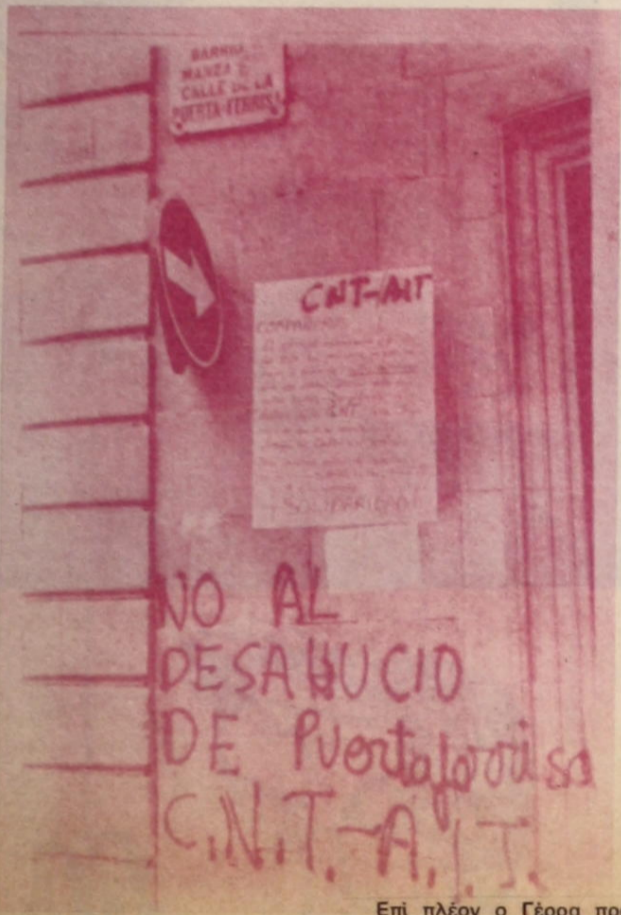
Κ Πλεύρης

Είναι μια πράγματι μεγάλη ιστορία, και δεν θέλω να προχωρήσω σε λεπτομέρειες (καλύτερα να διαβάσετε το βιβλίο), αλλά αρκεί να πούμε πως ενώνω τρεις δεκαετίες, και ένα σημαντικό τμήμα του πλανήτη. Περιλαμβάνει το ΝΑΤΟ, την ODESSA, την CIA, την SID (Ιταλική μυστική υπηρεσία) διάφορες ναζιστικές ομάδες, τη Μαφία, το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, τα αποσπάσματα θανάτου στην Λατινική Αμερική, την στοά και τον πανταχού παρόντα Delle Chiaie, που επιβίωσε μέσα σε τόσες καταστάσεις λόγω των φίλων και προστατών του.

Αλλά το βιβλίο είναι κάτι παραπάνω από μια απλή αναφορά στην δράση ενός ατόμου, γιατί στην πραγματικότητα μιλά για τον ρόλο των φασιστικών οργανώσεων και του κράτους. Το βιβλίο αποδεικνύει τους δεσμούς μεταξύ του κράτους και των Ναζί και δείχνει πως οι ναζί αποτελούν το βρώμικο άκρο του κράτους. Η Στρατηγική της Έντασης στην Ιταλία, που οδήγησε στην σφαγή της Piazza Fontana και τον θάνατο του Pinelli, δείχνει να αποτελεί μέρος ενός γενικότερου σχεδίου που κυοφορήθηκε από τις υπηρεσίες του Κράτους μετά το τέλος του β' παγκόσμιου πολέμου.

Το βιβλίο οδηγεί σε αυτά τα συμπεράσματα και συνεπώς δίνει και τα μυστήριά του. Δεν είναι απ' τα βιβλία που διαβάζονται και ξεχνιούνται, αλλά απαιτεί να σκεφτούμε για την κατάσταση και μόνοι μας. Το περιστατικό της Piazza Fontana δεν είναι μοναδικό και ξεκομμένο. Η κρι-

ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ CNT

κέδες του Κεφάλαιου. Δεκαπέντε σύντροφοι συνελήφθησαν, ενώ δεκάδες μαχητές της διέφυγαν απ' τις ταράτσες. Το πιο θλιβερό στοιχείο αυτής της "ηρωικής νίκης του Κεφάλαιου" είναι το γεγονός πως ένα σύνολο εργαζομένων με πλούσια ιστορία στην υπηρεσία του λαού έδρασε σαν κατασταλτικό σώμα. Ήταν οι πυροσβέστες, η δράση των οποίων κυριολεκτικά επέτρεψε την είσοδο των μπάτσων στο κτίριο. Διαφορετικά η αστυνομία θα αναγκαζόταν να περιμένει για άγνωστο χρονικό διάστημα έξω από το κτίριο της CNT. Είναι αλήθεια πως η πλειονότητα των συντρόφων πυροσβεστών έχει απορρίψει με απέχθεια αυτή την ενέργεια. Περιμένουμε να φανεί αυτή η "προλεταριακή τιμιότητα" αύριο, την ώρα που θα παρουσιαστούν σαν μάρτυρες σε μια δίκη—παρωδία, ενάντια στους 15 συντρόφους μας, που δεν μπόρεσαν να διαφύγουν τη σύλληψη.

Σαν εργάτες, χαϊρώμαστε που η πλειονότητα είναι αλληλέγγυη, και αυτό όχι μόνο επειδή χθες είμασταν μαζί ανεβασμένοι στην οικοδομή, κερδίζοντας το ψωμί μας, ή παλεύαμε σώμα με σώμα τον κοινό εχθρό στους δρόμους της Βαρκελώνης, ή ακόμα επειδή σαν μαχητές της CNT υποστηρίξαμε τους αγώνες και τις δίκαιες διεκδικήσεις των πυροσβεστών, αλλά γιατί και στον πό μετριοπαθή προκαλεί έντονη εντύπωση, να βλέπει τους συντρόφους του να κάνουν την βρώμικη δουλειά των μισοφόρων, που πληρώνονται γι' αυτές τους τις δραστηριότητες.

Ήδη, στις 16 Σεπτεμβρίου οι πυροσβέστες γνώρισαν την κινητοποίηση της 18ης, και οι αρχηγοί βάραξ ηξέραν ότι το Σώμα, σαν τέτοιο

περίθαλψης ο Καπότε, επιφανής αντιφασίστας.

Οι δικαστικές αντιφάσεις των γεγονότων είναι δύσκολο να εννοηθούν, αν δεν ληφθεί υπ' όψη το πολιτικό παρασκήνιο:

Με απόφαση του "Αρειου Πάγου (δικαστήριο κατώτερου βαθμού), διατάζει η λεγόμενη δικαστική εξουσία βίαια έξωση στους εργάτες. Το ίδιο δικαστήριο έχει αποφανθεί δύο φορές υπέρ της CNT-AIT, πάνω στην διανομή της συσσωρευμένης κληρονομιάς της, αλλά τελικά δεν αφήνει να πραγματοποιηθεί η απόφαση του.

Σε όλα σχεδόν, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (εκτός από την Εθνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση της Μαδρίτης, όπου η φασιστική λογοκρισία του PSOE δεν το έχει επιτρέψει), γίνεται λόγος για άλλη μια φορά για τις δραστηριότητες μας, αφού μετά τις 18 Σεπτεμβρίου η κυβέρνηση μας έκλεψε άλλο ένα από τα κτίρια μας.

Τα γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά. Μέχρι και μια αστική εφημερίδα κυκλοφόρησε έκτακτο παράρτημα (τι τιμή μας κάνουν!). Αυτό που δεν είναι τόσο γνωστό, είναι μερικές ιδιαιτερότητες, που αναφέρουμε στη συνέχεια:

Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της UCD, με τον Χουάν Κάρλος Α' σαν μονάρχη, και τους φαλαγγίτες Σουάρες σαν πρόεδρο της κυβέρνησης, και Μαρτίν Βίγια σαν υπουργό Εσωτερικών, γίνεται μια προσπάθεια να πάρει μέρος η CNT-AIT στο "δημοκρατικό" παζάρι, με μέλη προερχόμενα από τον κάθετο συνδικαλισμό, με ταυτότητα της CNT και αμειβόμενα από τον Βίγια. Αυτό δεν γίνεται κατορθωτό, και ο Βίγια μας προβάλλει με την δικαστική παρωδία των γεγονότων της SCALA.

Με την άνοδο των διαδόχων του φρανκισμού στην εξουσία, το PSOE—ενώ εξακολουθεί να υπάρχει σαν μονάρχης αιώνιος ο Χουάν Κάρλος Α' (γι' αυτή του την ιδιότητα εισπράττει 29 εκατομμύρια πεσέτες τον μήνα), και σαν αρχηγός της εκτελεστικής εξουσίας ο Φελίπε Γκονζάλες Μάρκες δια μέσου του παντοδύναμου αντιπροέδρου Αλφόνσο Γέρρα—επιχειρεί εκ νέου την προσπάθεια εκπόρευσης της CNT-AIT, υπολογίζοντας σε μέλη που, μεταξύ άλλων, έχουν αποβληθεί από την οργάνωσή μας για υπεξαίρεση χρημάτων.

Αλλά η CNT φαίνεται πως ήταν μεγάλο ψάρι για τα στελέχη του PSOE, και αυτό επιβεβαιώθηκε τρεις μήνες αργότερα στο 6ο Ομοσπονδιακό μας συνέδριο, όπου νικήθηκαν κατά κράτος.

Αλλά ο Αλφόνσο Γέρρα δεν παρδίνεται, και υποστηρίζει πάλι αυτό το καλοκαίρι ένα συνέδριο φάντασμα, το οποίο προβάλλουν όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, υποταγμένα στην κυβέρνηση που τα επιχορηγεί, και ειδικά σ' αυτήν τη περίπτωση στους διαδόχους του φρανκισμού, το PSOE.

Επί πλέον ο Γέρρα προσπαθεί, μέσω του Τύπου, να μας δημιουργήσει εσωτερικό σχίσμα, πράγμα που έχει κατορθώσει εν μέρει, μιας και μερικοί "σύντροφοι" έχουν προχωρήσει στην UGT (συνδικαλιστική οργάνωση προσκείμενη στο PSOE).

Μπροστά σε τόσες κρατικές αποτυχίες, χρειάστηκε να κάνουν χρήση των φασιστικών μεθόδων, των οποίων πικρή πείρα έχουμε σαν εργάτες. Όλοι ξέρουμε πως τότε ακριβώς το Κεφάλαιο πετάει το προσωπείο του κι ενεργεί τρομοκρατικά και φασιστικά, όταν εμείς οι ίδιοι δεν επιτρέψουμε να μας εμποδίσει με παραμύθια όπως κοινωνικές συμβάσεις κλπ.

Στις 18 Σεπτεμβρίου δημιουργήθηκε μια ένωση προσώπων και αντεργατικών δυνάμεων, φανερά εχθρική προς τους αντικαπιταλιστές, όπως εμείς της CNT-AIT, με σκοπό να μας διώξει από τα κτίρια που ανακτήσαμε από το κάθετο Συνδικάτο. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν η κατάληψη του κτιρίου από τους λα-

ήταν εναντίον σ' αυτήν τη φασιστοκίνητη ενέργεια. Οι πυροσβέστες αρνήθηκαν να παίξουν το πολιτικό παιχνίδι του PSOE, με το να πάρουν μέρος στην καταστολή. Τότε η πλουτοκρατία, με τις δημοκρατικές αρχές μπροστά, διατάζει την επίθεση των πυροσβεστών.

Ο πρώτος είχε προσωπική αματοφυλακή (προφανώς γιατί ήταν πολύ εξυπηρημένος για το Κεφάλαιο). Ο αρχηγός της πολιτειακής ασφάλειας, Ανχελ Άμπαθ, "νίπτει τας χείρας του" την ώρα της αλήθειας και δίνει την έγκρισή του για την επίθεση. Ο Άμπαθ πάντοτε άφηνε ίχνη, από όπου περνούσε: Αυτός ήταν που, επί Φράνκο, άφησε να πεθάνει από έλλειψη ιατρικής

Εξ άλλου, η σημερινή σοσιαλφρανκική κυβέρνηση κατακρατεί εκατομμύρια από τα ενοίκια των κτιρίων του παλιού Κάθετου συνδικάτου. Όσο αφορά την Ιστορική Κληρονομιά της CNT-AIT, το PSOI ως διαχειριστής του κεφάλαιου, μας οφείλει 5000 πεσέτες.

Το εκτελεστικό γραφείο του σοσιαλφρανκικού PSOE, σαν πρόσχημα, για να μη μας επιστρέψει αυτά που μας ανήκουν, προβάλλει το επιχείρημα, ότι υπάρχουν δύο CNT, και δεν ξέρει σε ποιά απ' τις δύο να επιστρέψει την Ιστορική Κληρονομιά. Κι όλα αυτά, σε να μη γνωρίζουν, ότι CNT υπάρχει μονάχα μία, προσκείμενη στην AIT (διεθνή ένωση των εργαζομένων).

Για άλλη μια φορά οι εχθροί της εργατικής τάξης, οι εχθροί της CNT—σ' αυτήν την περίπτωση το PSOE, μπορούν ίσως να μας πάρουν τα κτίριά μας, μπορούν να μας φυλακίζουν, (το ίδιο άλλωστε έκανε και ο Φράνκο), μπορούν να μας δολοφονούν, αλλά ποτέ δεν θα μας νικήσουν, γιατί το δίκιο είναι με το μέρος μας.

Ο Μπενίτο Μουσσολίνι (σ' Ντού) καταδικάστηκε από τον Ιταλικό λαό σαν φασίστας, και κρεμόταν επί 7 μήνες σε μια δημόσια πλατεία.

Σ' όλα τα γουρούνια κάποτε θα τους τύχει η κρεμάλα που τους αξίζει.